

תת"ע 3713/09/17 - יחיא אבו פארס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3713-09-17 מדינת ישראל נ' אבו פארס
תיק חיצוני: 34210100029

מספר בקשה: 3

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	יחיא אבו פארס
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוט.ר.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו.

ב"כ המבקש מאשרת בבקשתה כי ביום בו נהג המבקש ברכב רישיון נהיגתו לא היה בתוקף 7 (!) שנים ולחובתו עבר תעבורתי מכביד הכולל פסילות מותנות (לגביהן אין כל נפקות לעובדה כי הוטלו בהעדר הנאשם).

אדגיש כי בשל העובדה שמבקש זה נשפט בהעדרו, נמנע בית המשפט מהפעלת עונשים מותנים (אף שבהתאם לחוק היה רשאי לעשות זאת), ובכך ענישתו הסופית של הנאשם אינה מחמירה כלל.

לא מצאתי כי נגרם כל עיוות דין למבקש זה.

לפנים משורת הדין, ומאחר ונוכח משך הפקיעה הארוכה ניתן לראות במבקש בלתי מורשה לנהיגה, אני קובע כי הפסילה שנגזרה תימנה מיום מתן גזר הדין ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ב' אדר ב' תשע"ט, 09 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.